

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2013, declarat de avocatul Antoci Maria, în numele inculpaților

***Șteinberg Artur Igor**, născut la
02 ianuarie 1987, originar și locuitor al mun. Chișinău,
str. N. Milescu Spătaru 15/1, ap. 85, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale,*

***Șteinberg Igor Boris**, născut la
26 octombrie 1963, originar și locuitor al mun. Chișinău,
str. N. Milescu Spătaru 15/1, ap. 85, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale,*

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 28 martie – 17 iulie 2012,
în instanța de apel: 13 septembrie 2012 – 16 ianuarie 2013,
în instanța de recurs: 21 mai – 12 iunie 2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 17 iulie 2012, Șteinberg Igor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei.

Șteinberg Artur a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 15 ianuarie 2012, orele 21.00, inculpații Șteinberg Artur și Șteinberg Igor, aflându-se în apropierea magazinului alimentar de pe str. Igor Vieru 18/1, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv, au blocat trecerea automobilului de model „Honda C RV”, cu numere de înmatriculare K VV 858, la volanul căruia se afla Cobzaru V. Apoi, în prezența mai multor persoane, inculpații au înjurat pasagerii Cheptea M., Cobzaru T. și Cheptea L., iar inculpatul Șteinberg Igor a aruncat o țigară aprinsă în parbrizul automobilului.

În continuare, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, încălcând insistent ordinea publică, în prezența mai multor persoane, inculpații au aplicat multiplelovituri cu pumnii și picioarele peste cap, față și diferite părți ale corpului, părților vătămate Cobzaru V., Cheptea M., Cobzaru T. și Cheptea L., pricinuind lui Cobzaru T. vătămări corporale medii, lui Cheptea M. vătămări neînsemnate, lui Cobzaru V. și Cheptea L. dureri fizice.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, că inculpații nu au precedente penale, au recunoscut vina și s-au căit sincer de cele comise, că ei au fost iertați de părțile vătămate, care au solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, că Șteinberg Artur întreține un copil minor.

Instanța a considerat aceste circumstanțe drept excepționale pentru inculpatul Șteinberg Artur, care permit aplicarea față de acesta a prevederilor art.79 Cod penal.

Circumstanțe agravante în cazul inculpaților nu au fost stabilite.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Șteinberg Artur să fie condamnat pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, iar inculpatul Șteinberg Igor să fie condamnat pe art. 287 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru un termen de probă de 2 ani.

Apelantul a invocat că inculpatul Șteinberg Artur, cu toate că a recunoscut vina în cele incriminate, în cadrul urmăririi penale nu s-a prezentat în fața organului de urmărire penală și a părăsit țara, avînd drept scop eschivarea de la răspunderea penală.

La emiterea sentinței, instanța nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal, în special de faptul că inculpații nu au colaborat cu organul de urmărire penală.

Prin urmare instanța de fond la aplicarea pedepsei, a ignorat principiul individualizării pedepsei, nu a luat în considerație caracterul și gravitatea

infracțiunilor comise, motivul și scopul celor comise, de influența pedepsei aplicate asupra corectării inculpaților și incorect a aplicat în privința lui Șteinberg Artur pedeapsa sub limitele minime, conform art. 79 Cod penal, nemotivând de fapt careva circumstanțele excepționale, iar inculpatului Șteinberg Igor fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2013, apelul a fost admis, casat sentința în latura pedepsei și s-a adoptată o nouă hotărâre.

Șteinberg Artur a fost condamnat pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei.

Șteinberg Igor a fost condamnat pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei.

Instanța de apel a reținut că pe dosar în genere lipsesc circumstanțe excepționale și instanța de fond incorect a aplicat față inculpatul Șteinberg Artur prevederile art. 79 Cod penal.

Or, invocând căința sinceră a inculpatului, prezența copilului minor la întreținere, lipsa antecedentelor penale reprezintă doar circumstanțe atenuante, prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, dar nu și circumstanțe excepționale.

În speță, circumstanțele la care a făcut trimitere instanța de fond sunt împrejurări obișnuite, care caracterizează majoritatea cetățenilor și deci nu pot fi considerate ca excepționale.

Prin urmare instanța a individualizat greșit pedeapsa inculpaților, în raport cu prevederile art. 75 Cod penal.

Reieșind din toate circumstanțele concrete ale cauzei – gravitatea infracțiunii comise de inculpați, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, gradul prejudiciabil și rezonanța socială a acestei infracțiuni, atitudinea lor față de cele comise: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, de personalitatea inculpaților, care sunt la primul conflict cu legea, că inculpatul Șteinberg Artur întreține un copil minor, instanța de apel a statuat că scopurile pedepsei penale, propuse la art. 61 Cod penal, vor fi atinse prin aplicarea față de inculpați a unei pedepse sub formă de amendă în limita prevăzută de sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

5. Avocatul Antoci Maria a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a indicat că sentința primei instanțe este legală, întemeiată, iar pedeapsa aplicată inculpaților î-și va atinge scopul.

Pe când pedeapsa aplicată față de ei prin decizia instanței de apel este prea exagerată, din motivul că starea materială a inculpaților este una de loc ușoară.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Sub acest aspect se atestă că recursul ordinar este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală, care prescrie următoarele temeiuri pentru recurs: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5 din prezenta decizie*).

Însă, în pofida prevederilor enunțate, recurenta nu a indicat, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și a căror la concret, că faptei săvârșite i s-ar fi dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Totodată, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, conform cărora judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și poate da o nouă apreciere probelor, doar aprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv ce țin de latura pedepsei penale, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care, nefiind teme de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Antoci Maria împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2013, în privința inculpaților Șteinberg Artur Igor și Șteinberg Igor Boris, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 iunie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

